

Sygn. akt I CSK 323/22

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa J. K.

przeciwko "T." w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 kwietnia 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 10 listopada 2020 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze nadzwyczajnym. Ma przede wszystkim na celu – w interesie publicznym – ujednolicenie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie sporów precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla rozwoju prawa i judykatury sądowej. W związku z tym jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, w którym skarżący powinien wskazać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i związku z tym istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących

poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 10 listopada 2020 r., I ACa (...) wniosła strona pozwana T. Pozwany wskazał, że w sprawie wystąpiło zagadnienie prawne, którego rozstrzygnięcie sprowadza się do odpowiedzi na pytanie czy posiadacz gospodarstwa rolnego w dacie zdarzenia, na gruncie art. 415 k.c., ponosi winę za brak należytego zabezpieczenia gospodarstwa z punktu widzenia przepisów BHP, w sytuacji gdy poszkodowanym pośrednio jest uprzedni posiadacz gospodarstwa rolnego, pomimo przejścia posiadania w dalszym ciągu pracujący w tymże gospodarstwie, a stan gospodarstwa rolnego przez wiele lat pozostawał niezmieniony, a poszkodowany bezpośrednio przez wiele lat w tymże gospodarstwie wykonywał tożsame czynności co w dacie zdarzenia.

Wobec powołanych podstaw przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania trzeba uwzględnić utrwalony w orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd, że jeżeli skarżący, jako okoliczność uzasadniającą wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien nie tylko to zagadnienie przedstawić przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, a także przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, ale ponadto wykazać, że jest to zagadnienie nowe, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, nie publ.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, nie publ.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, nie publ.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, nie publ.;

z dnia 28 czerwca 2008 r., III CSK 99/08, nie publ.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, nie publ.).

Przedstawione przez skarżącego zagadnienie prawne nie spełnia wskazanych wymogów odnośnie znaczenia dla rozstrzygnięcia. Trzeba bowiem zauważyć, że w dniu powstania szkody powód nie był posiadaczem gospodarstwa rolnego, a co za tym idzie, to nie na nim ale na aktualnym posiadaczu gospodarstwa rolnego spoczywały obowiązki wynikające z rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 4 sierpnia 2017 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy wykonywanej przy obsłudze zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2017 r., poz. 1692). To z punktu widzenia zachowania tego posiadacza gospodarstwa rolnego rozpatrywana jest kwestia zawinienia w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących bezpieczeństwa prac wykonywanych w tym gospodarstwie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.